

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій
Кафедра кримінального права та правосуддя

РОБОЧА ПРОГРАМА
Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю
(Інтерпол, Європол)

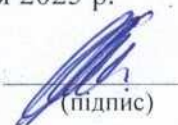
ЗАТВЕРДЖУЮ

Заст. завідувача кафедри

.. (підпис) Сенченко Н.М.
(прізвище та ініціали)

«01» вересня 2025 р.

Розробник (-и): Коломієць Н.В., завідувач кафедри, д.ю.н., професор
(прізвище та ініціали, посада, науковий ступінь і вчене звання)

(підпис)

Робочу програму навчальної дисципліни обговорено на засіданні кафедри кримінального права та правосуддя

Протокол від «01» вересня 2025 р. №10

Узгоджено з гарантом освітньої програми:

(підпис)

Чічкань М.В.
(прізвище та ініціали)

1. Загальна інформація про дисципліну.

Тип дисципліни	Вибіркова
Мова викладання	українська
Рік навчання та семестр	2 рік, 4 семестр Освітня програма «Право»
Викладач (-і)	Коломієць Н.В., д.ю.н, професор.
Профайл викладача (-ів)	https://kriminal.stu.cn.ua/про-нас/викладачі
Контакти викладача	n. kolomyetsn@stu.cn.ua

2. Анотація курсу. Освітній компонент «Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю (Інтерпол, Європол)» розроблений відповідно до освітньо-професійної програми «Право» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право». Навчальна дисципліна викладається один семестр. Вивчення курсу закінчується складанням підсумкового контролю-екзамену.

3. Мета та цілі курсу. Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво в боротьбі зі злочинністю (Інтерпол, Європол)» є формування у студентів здатності аналізувати та імплементувати міжнародні стандарти у професійну діяльність, застосовувати норми з питань міжнародної взаємодії, застосовувати засоби, прийоми та методи збирання, дослідження, оцінки доказів для розкриття, розслідування, судового розгляду та попередження злочинів.

Завдання, які вирішуються в процесі вивчення курсу:

- правильно і своєчасно використовувати можливості міжнародної правової допомоги у розслідуванні і розгляді кримінальної справи;
- застосовувати норми міжнародних договорів України з питань надання міжнародної правової допомоги, які мають пряму дію.

Під час вивчення курсу здобувач вищої освіти має набути або розширити наступні загальні та спеціальні компетентності, передбачені освітньою програмою:

ЗК 3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

СК 2. Здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему.

СК 10. Здатність використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин.

СК 16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

4. Результати навчання. Під час вивчення курсу здобувач вищої освіти має досягти або вдосконалити наступні програмні результати навчання, передбачені освітньою програмою:

РН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

РН 6. Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему.

РН 19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.

РН 20. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки.

5. Пререквізити. -

6. Обсяг курсу.

Вид заняття	Загальна кількість годин
Лекції	30
Практичні (семінарські) заняття	30
Самостійна робота	120
Індивідуальне завдання	контрольна робота
Всього кредитів	6

Формами проведення занять є лекційні та практичні (семінарські) заняття, самостійна робота, виконання контрольної роботи. Проведення занять відбувається на парах згідно

розкладу та за допомогою платформи дистанційного навчання «MOODLE».

7. Тематика курсу.

Тематика лекційних занять

Тема № 1. Становлення та розвиток міжнародно-правового співробітництва в боротьбі зі злочинністю.

Історія розвитку міжнародно-правового співробітництва в боротьбі зі злочинністю.

Поняття міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю: предмет регулювання, джерела права, основні принципи.

Поняття юрисдикції у доктрині міжнародного права. Юрисдикція держави: поняття і види. Принципи кримінальної юрисдикції держав: територіальний, персональний (громадянства), захисту (реальний), універсальний.

Форми реалізації співробітництва в боротьбі зі злочинністю: конвенційна та інституціональна. Уніфікація національного кримінального права і процесу на основі міжнародно-правових актів.

Взаємодія норм щодо міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю з нормами права міжнародної відповідальності, права прав людини, міжнародного гуманітарного права.

Тема № 2. Міжнародне кримінальне право і міжнародна кримінальна юстиція

Міжнародне кримінальне право: поняття, предмет регулювання, джерела, принципи. Міжнародні злочини: поняття, правове регулювання. Геноцид. Злочини проти людяності. Воєнні злочини в контексті міжнародного гуманітарного права. Агресія: проблеми визначення. Роль Ради Безпеки ООН. Кампальська конференція. Міжнародні кримінальні трибунали ad hoc (Нюрнберзький і Токійський, Югославський і Руандійський): правова основа утворення, судоустрій, юрисдикція, процедура провадження.

Міжнародний кримінальний суд: особливості правового статусу, судоустрій, юрисдикція, процедура провадження.

Тема № 3. Правові основи співробітництва (універсальні, регіональні, двосторонні угоди)

Правове забезпечення співробітництва відповідно до норм міжнародного права. Конвенція про право міжнародних договорів як підстава для визнання суб'єктами чинності угоди. Конвенція та закон України про правонаступництво. Національні законодавства окремих держав Європи та України про дію міжнародних норм на території України (ст. 9 Конституції України).

Багатосторонні угоди про боротьбу зі злочинністю. Конвенції про визначення видів злочинів та дії держави як суб'єкта міжнародного права щодо запобігання міжнародним злочинам та їх розкриття.

Регіональні структури та правові документи з питань боротьби зі злочинністю в Азії, Африці, Австралії, Америці та Європі. Конвенції Ради Європи щодо боротьби зі злочинністю.

Юрисдикція діяльності країн СНД. Робота Комісії щодо координації програм боротьби зі злочинністю. Конвенція про правову допомогу в цивільних, сімейних і кримінальних справах, її значення для організації співробітництва. Закон України "Про міжнародні договори України". Вирішення колізій між міжнародними нормами, між міжнародними нормами і внутрішньодержавним законодавством.

Тема № 4. Міжнародне співробітництво у боротьбі із транснаціональною злочинністю

Поняття транснаціональних злочинів, їх види. Основні напрями міжнародного співробітництва у боротьбі із транснаціональною злочинністю. Міжнародно-правовий механізм протидії транснаціональній злочинності. Організовані злочинні групи як основний суб'єкт

скоєння транснаціональних злочинів. Національне законодавство та міжнародні договори, які регулюють питання попередження, розкриття та боротьби з транснаціональними злочинами.

Тема № 5. Міжнародне співробітництво з питань правової допомоги у кримінальних справах

Визначення, правова регламентація і принципи правової допомоги у кримінальних справах. Органи держави, компетентні здійснювати діяльність із надання правової допомоги.

Види правової допомоги у кримінальних справах. Підстави для відмови в наданні правової допомоги у кримінальних справах. Українське законодавство про правову допомогу в кримінальних справах.

Тема № 6. Видача осіб, які вчинили злочини, і передача засуджених для відбування покарання

Екстрадиція як один з найдавніших інститутів міжнародного кримінального права. Видача правопорушників як форма співробітництва між державами при реалізації напрямів боротьби зі злочинністю. Типові правила видачі осіб, які вчинили злочини, в резолюціях ООН. Європейські конвенції про видачу правопорушників та передачу засуджених для відбування покарання.

Правові підстави для видачі правопорушників. Наявність ознак злочину, що передбачають умови для видачі осіб, які вчинили злочин.

Ознаки, що визначають умови для передачі засуджених для відбування покарання. Принцип верховенства норм міжнародного права у вирішенні колізій щодо видачі осіб за злочини, вчинені проти людства.

Положення щодо невидачі злочинців. Захист власних громадян, захист осіб від подвійного засудження за один і той самий вчинок.

Процедури виконання видачі: запити, виконання затримання, умови перевезення, транзитне транспортування через інші країни, видача третій стороні тощо.

Дотримання прав людини при екстрадиційному процесі, передбачених у міжнародних документах (Загальна декларація прав людини, ст. 9 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 5 Європейської конвенції про права людини).

Національне законодавство різних країн про підстави та процедури екстрадиції. Національне законодавство України щодо підстав і процедур екстрадиції.

Тема № 7. Особливості співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю в Європі

Специфіка геополітичного розташування Європи та врахування цього аспекту у боротьбі зі злочинністю. Зв'язок європейських правоохоронних структур з аналогічними установами інших континентів.

Рада Європи та створені нею структури з питань боротьби зі злочинністю. Поділ країн Європи за участю в структурах таких міжнародних організацій, як Рада Європи, Європейський Союз, СНД, країни Балтії.

Роль міждержавних угруповань у питаннях боротьби зі злочинністю. Організація Об'єднаних Націй і Рада Європи, шляхи співробітництва щодо визначення стандартів у питаннях кримінального судочинства, статусу потерпілого та затриманої особи.

Європейські конвенції:

- про видачу правопорушників (13 грудня 1957 р.) та протоколи до неї, рекомендації щодо її застосування;
- про передачу провадження у кримінальних справах (15 травня 1972 р.);
- про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками (13 листопада 1964 р.);
- про передачу засуджених осіб (21 березня 1983 р.);
- про взаємну допомогу в кримінальних справах (21 квітня 1959 р.);

- про відмивання, пошук, арешт і конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (8 листопада 1990 р.).

Статус європейських конвенцій у нашій державі та зобов'язання щодо їх виконання Україною.

Тема № 8. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) як центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю

Інтерпол як міжнародна правоохоронна організація у галузі співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю: передумови створення, напрями діяльності.

Основні завдання, структура та функції Інтерполу.

Взаємодія Інтерполу з міжнародними організаціями та окремими державами у галузі протидії злочинності. Поняття та передумови створення Національного центрального бюро Інтерполу. Основні завдання та функції НЦБ Інтерполу в Україні.

Структура НЦБ Інтерполу та регіональні підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні.

Порядок взаємодії правоохоронних органів по лінії Інтерполу.

Роль НЦБ в системі Інтерполу.

Тема № 9. Європейський поліцейський офіс (Європол) як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю

Передумови створення і етапи розвитку Європолу як регіональної міжнародної правоохоронної організації.

Основні завдання і організаційні форми діяльності Європолу.

Центральне бюро як регіональний представник Європолу.

Взаємодія Європолу з іншими міжнародними організаціями у сфері правоохоронної діяльності.

Тема № 10. Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ

Організація з безпеки та співробітництва в Європі: передумови створення та правові основи діяльності.

Напрями правоохоронної діяльності ОБСЄ.

Співробітництво України з ОБСЄ у правоохоронній сфері.

Тематика семінарських занять

Становлення та розвиток міжнародно-правового співробітництва в боротьбі зі злочинністю.

Міжнародне кримінальне право і міжнародна кримінальна юстиція.

Правові основи співробітництва (універсальні, регіональні, двосторонні угоди).

Міжнародне співробітництво у боротьбі із транснаціональною злочинністю.

Міжнародне співробітництво з питань правової допомоги у кримінальних справах.

Видача осіб, які вчинили злочини, і передача засуджених для відбування покарання.

Особливості співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю в Європі.

Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) як центр міжнародного.

Європейський поліцейський офіс (Європол) як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю.

Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.

Тематика самостійної роботи

Самостійне опрацювання окремих питань в межах тем: Становлення та розвиток міжнародно-правового співробітництва в боротьбі зі злочинністю. Міжнародне кримінальне право і міжнародна кримінальна юстиція. Правові основи співробітництва (універсальні, регіональні, двосторонні угоди). Міжнародне співробітництво у боротьбі із

транснаціональною злочинністю. Міжнародне співробітництво з питань правової допомоги у кримінальних справах. Видача осіб, які вчинили злочини, і передача засуджених для відбування покарання. Особливості співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю в Європі. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) як центр міжнародного. Європейський поліцейський офіс (Європол) як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.

8. Система оцінювання та вимоги

Загальна система оцінювання курсу	Оцінювання знань ЗВО здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу (шкалу Університету) та шкалу ECTS, відповідно до «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Національного університету “Чернігівська політехніка”» (https://stu.cn.ua/wp-content/stu-media/normobaza/normdoc/norm-osvitproces/polozhennya-pro-potochne-ta-pidsumkove-oczinuvannya-znan-zdobuvachiv-vo.pdf). Система оцінювання знань з навчальної дисципліни «Кримінальне право» включає поточний та семестровий контроль знань. З дисципліни здобувач може набрати до 60% підсумкової оцінки за виконання всіх видів робіт, що виконуються протягом семестру і до 40% підсумкової оцінки – на екзамені. Поточний контроль проводиться шляхом спілкування із студентами під час лекцій та опитувань студентів на семінарських заняттях. Бали, які набрані здобувачем за результатами активності на семінарах складають оцінку поточного контролю. Під час вивчення дисципліни здобувач вищої освіти має досягти відповідні результати навчання (РН), що передбачені освітньою програмою. Кожен результат навчання оцінюватися окремо: РН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел - оцінюється шляхом аналізу та оцінювання контрольної роботи. РН 6. Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему - оцінюється шляхом фронтального та індивідуального опитування під час семінарських занять. РН19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів - оцінюється шляхом фронтального та індивідуального опитування під час семінарських занять. РН 20. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки - оцінюється шляхом опитування під час семінарських занять. Оцінка за результатами вивчення дисципліни формується шляхом додавання підсумкових результатів поточного контролю до екзаменаційної оцінки. Оцінювання успішності здобувача вищої освіти під час семестрового контролю здійснюється за національною (чотирибальною) шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалою ECTS і вносяться в відомість успішності та навчальну картку здобувача вищої освіти в автоматизованій системі управління – АСУ «ВНЗ».
---	---

	Складання екзамену є обов'язковим елементом підсумкового контролю знань для студентів, які претендують на оцінку «добре» або «відмінно». Якщо студент виконав всі види робіт протягом семестру та набрав 60% підсумкової оцінки (тобто «задовільно»), то він, за бажанням, може залишити набрану кількість балів як підсумкову оцінку і не складати екзамен. Повторне складання екзамену з метою підвищення позитивної оцінки не дозволяється. Семестровий контроль по закінченню семестру проводиться у формі екзамену відповідно до графіку навчального процесу згідно затвердженого розкладу. Для складання екзамену розробляються та затверджуються на засіданні кафедри білети. Білети складаються з двох питань (<i>кожне питання оцінюється максимум у 20 балів</i>). У 18-20 балів оцінюється відповідь на питання, яка є повною, її зміст відповідає сутності поставленого питання, (допускаючи при цьому 1-2 незначні помилки). 15-18 балів - відповідь правильна, послідовна, логічна, але ЗВО допускає у викладі окремі незначні пропуски фактичного матеріалу; 10-15 бали ЗВО володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але викладає його не досить послідовно і логічно, допускає істотні пропуски у відповіді, нечітко, а інколи й невірно формулює основні теоретичні положення; 1-10 бали ЗВО виявляє незнання більшої частини фактичного матеріалу; відповідь не розкриває поставлених запитань чи завдань; допускає грубі помилки; 0 балів – ставиться коли відповідь на питання є повністю неправильною. Оцінювання успішності ЗВО під час семестрового контролю вноситься у відомість успішності та навчальну картку здобувача вищої освіти в автоматизованій системі управління – АСУ «ВНЗ».
Вимоги до КР	Написання контрольної роботи оцінюється за критеріями: відповідна форма, грамотність, логічно-послідовне викладення матеріалу, охайність, науковість, достатня кількість дослідженої літератури, достатній обсяг та пропорційність структурних частин роботи. За наявності всіх компонентів робота отримує 5 балів; обмежена кількість використаної літератури, наявність орфографічних помилок, питання розкриті частково – 4 бали; за неохайне оформлення, недостатньо повне відображення теоретичної частини, суттєві помилки – 3 бали; за неохайне оформлення, не відображення теоретичної частини – 1-2 бали; робота невиконана – 0 балів.
Семінарські (практичні) заняття	Робота на семінарському занятті оцінюється у балах (3 бали за одне заняття) за наступними критеріями: 3 бали – здобувач у повному обсязі опрацював програмний матеріал, основну і додаткову літературу, має глибокі й міцні знання, упевнено оперує набутими знаннями у вирішенні завдань, робить аргументовані висновки, може вільно висловлювати власні судження і переконувати інших, здатний презентувати власне розуміння питання. 2 бала – здобувач володіє навчальним матеріалом, формулює нескладні висновки, може узагальнювати набуті знання і частково застосовувати їх у вирішенні завдань, аргументація на

	достатньому рівні. 1 бал – здобувач загалом самостійно відтворює програмний матеріал, може дати стислу характеристику питання, але у викладеному матеріалі є істотні прогалини, є певні неточності як у відтворенні матеріалу, так і у висновках, аргументація низька, використання набутих знань у вирішенні завдань на низькому рівні. 0 балів – здобувач не готовий до семінарського заняття. Порядок оцінювання самостійної роботи здобувачів вищої освіти. Загальними критеріями, за якими здійснюється оцінювання самостійної роботи здобувачів, є: глибина і міцність знань, рівень мислення, вміння систематизувати знання за окремими темами, вміння робити обґрунтовані висновки, володіння категорійним апаратом, навички і прийоми виконання практичних завдань, вміння знаходити необхідну інформацію, здійснювати її систематизацію та обробку, самореалізація на практичних та семінарських заняттях, а також самостійність та своєчасність здачі виконаних завдань викладачу, згідно з графіком навчального процесу. Максимально можливий бал (1бал за тему) за конкретним завданням ставиться за умови відповідності виду самостійної роботи всім зазначеним критеріям. Відсутність тієї або іншої складової знижує кількість балів. Перелік завдань для самостійної роботи здобувачів зазначений в методичних рекомендаціях.
Умови допуску до підсумкового контролю	У випадку, якщо здобувач вищої освіти протягом семестру не виконав у повному обсязі передбачених робочою програмою навчальної дисципліни всіх видів навчальної роботи, має невідпрацьовані практичні роботи або не набрав мінімально необхідну кількість балів (тобто кількість балів, яка сумарно з максимально можливою кількістю балів, які здобувач вищої освіти може отримати під час семестрового контролю не дозволить отримати підсумкову оцінку «задовільно» – Е, 60 балів), то він не допускається до складання екзамену під час семестрового контролю, але має право ліквідувати академічну заборгованість у порядку, передбаченому в розділі 6 «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Національного університету «Чернігівська політехніка»», затвердженого вченою радою НУ «Чернігівська політехніка»

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

	Модуль за тематичним планом дисципліни та форма контролю	Кількість балів
1	Робота на семінарському занятті	0...45
2	Самостійне опрацювання теми	0...10
3	Контрольна робота	0...5
	Окремі види індивідуальної та самостійної роботи (оцінюються - 0...15 балів) Підготовка тез доповідей, наукових публікацій; участь у	

	студентських конкурсах, олімпіадах, активна участь у роботі юридичної клініки, результати неформальної освіти тощо.	
Усього поточний і проміжний модульний контроль		0...60
Семестровий контроль (Екзамен)		0...40
Разом		0...100

Шкала оцінювання результатів навчання

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену (диференційованого заліку), курсового проєкту (роботи), практики, атестації	для заліку
90 – 100	A (відмінно)	відмінно	зараховано
82-89	B (дуже добре)	добре	
75-81	C (добре)		
66-74	D (задовільно)	задовільно	
60-65	E (достатньо)		
0-59	FX (незадовільно)	незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання

9. Політики курсу. У випадку, якщо ЗВО протягом семестру не виконав у повному обсязі передбачених робочою програмою навчальної дисципліни всіх видів навчальної роботи, має більше 30% пропусків навчальних занять (без поважних причин) від загального обсягу аудиторних годин відповідної навчальної дисципліни або не набрав мінімально необхідну кількість балів (тобто кількість балів, яка сумарно з максимально можливою кількістю балів, які ЗВО може отримати під час семестрового контролю не дозволить отримати підсумкову оцінку «задовільно – E, 60 балів»), то він не допускається до складання екзамену під час семестрового контролю, але має право ліквідувати академічну заборгованість.

До загальної політики курсу відноситься дотримання принципів відвідування занять у відповідності до затвердженого розкладу, а також вільного відвідування лекційних занять для осіб, які отримали на це дозвіл відповідно до Порядку надання дозволу на вільне відвідування занять здобувачам вищої освіти Національного університету «Чернігівська політехніка». Недопустимі пропуски та запізнення на заняття; користування мобільними пристроями під час заняття в цілях не пов'язаних з навчанням; списування; недотримання строків виконання навчально-наукових завдань тощо.

Загальні засади освітнього процесу в НУ «Чернігівська політехніка» закріплені Положенням про організацію освітнього процесу в Національному університеті «Чернігівська політехніка», затв. Вченою радою від 31.08.2020 <https://stu.cn.ua/wp-content/stu-media/normobaza/normdoc/norm-osvitproces/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnogo-proczesu.pdf> та Положенням про дистанційне навчання в Національному університеті «Чернігівська політехніка», затв. Вченою радою 31.08.2020 <https://stu.cn.ua/wp-content/stu-media/normobaza/normdoc/norm-osvitproces/polozhennya-pro-dystanczijne-navchannya.pdf>

Політика користування ноутбуками / смартфонами

Прохання до здобувачів тримати смартфони переведеними у беззвучний режим протягом лекційних та практичних занять, так як дзвінки, переписки та спілкування у соціальних

мережах відволікають від проведення занять як викладача, так й інших здобувачів. Ноутбуки, планшети та смартфони не можуть використовуватися в аудиторіях під час занять та під час проведення підсумкового контролю (за виключенням проходження тестового контролю в системі Moodle).

Політика заохочень та стягнень

За результатами навчальної, наукової або організаційної діяльності здобувачів вищої освіти за курсом їм можуть нараховуватися додаткові бали – до 15 балів, у залежності від вагомості досягнень. Види позанавчальної діяльності, за якими здобувачі вищої освіти заохочуються додатковою кількістю балів: участь у міжнародних проектах, наукові дослідження, тези, участь у науково-практичних конференціях, тощо.

Політика академічної доброчесності

Політика дотримання академічної доброчесності ґрунтується на Кодексі академічної доброчесності Національного університету “Чернігівська політехніка” <https://stu.cn.ua/wp-content/stu-media/normobaza/normdoc/norm-yakist/kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: - самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей); - посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; - дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; - надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти можуть мати наслідки: - повторне проходження оцінювання (контрольна робота, екзамен тощо); - повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; - відрахування з Університету; - позбавлення академічної стипендії.

Правила перезарахування кредитів

Кредити, отримані в інших закладах вищої освіти, а також результати навчання у неформальній та/або інформальній освіті, можуть бути перезараховані викладачем у відповідності до положення [«Порядок визначення академічної різниці та перезарахування навчальних дисциплін у НУ «Чернігівська політехніка»»](#). Визнання результатів навчання у неформальній освіті розповсюджується на окремі змістові модулі (теми) навчальної дисципліни.

10. Рекомендована література.

1. Міжнародне співробітництво у сфері правосуддя : підручник. / Тертишник В. М. та ін.; за заг. ред. д.ю.н. проф. В.М. Тертишника та докт. наук держ. упр., професора В.В. Ченцова. Київ : Алерта, 2021. 276 с
2. Мовчан А. В. Міжнародне співробітництво у сфері протидії злочинам, пов’язаним із торгівлею людьми : навчальний посібник / А. В. Мовчан. Львів: ЛьвДУВС, 2021. 156 с.
3. Кримінальне право України: Особлива частина : підручник / В. Я. Тацій, В.І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. 6-те вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2020. 768 с.
4. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / за заг. ред. В. М. Бурдіна, В. І. Маркіна. Київ: Юрінком Інтер, 2025. 1148 с.
5. Commentary on the Law of the International Criminal Court / Edited by Mark Klamburg. Brussels: Torkel Opsahl Academic EPublisher. 2017. 819 p.
6. Stahn C. A Critical Introduction to International Criminal Law Oxford University Press, 2018. 464 p.

Інтернет-джерела.

1. <https://eln.stu.cn.ua/course/view.php?id=6851> (посилання на сторінку дисципліни в системі дистанційного навчання moodle)
2. Офіційний сайт Верховної Ради України – <http://rada.gov.ua>.
3. Офіційний сайт Європейського Союзу (ЄС) – <http://www.europa.eu>
4. Офіційний сайт Європейського поліцейського офісу (Європолу) – <https://www.europol.europa.eu>
5. Офіційний сайт Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) – <http://www.interpol.int>
6. Офіційний сайт Європейської організації з питань юстиції (Євроюсту) – <http://www.eurojust.europa.eu/>